

[Erik Eriksen.]

den dag, da venstreregeringen blev styrtet. Det var det, jeg havde ønsket at sige med min bemærkning.

Jeg beklager at måtte sige, at det svar, som jeg fik nu af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, ikke var klarere end det, jeg fik i går, og der er ikke andet for mig at gøre end at respektere denne uklarhed, som vel også i en given situation kan være særdeles oplysende. Jeg må altså se at klare mig selv, og det går vel også. Dog tror jeg at turde sige, at allerede nu er vi adskillige, der har forstået, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har placeret sit parti, og det er vel egentlig ikke helt tilfældigt, at det netop er ham, der gør det.

Jeg skal derfor kun erindre om, hvad jeg har peget på: at striden stod om et udenrigspolitisk spørgsmål under venstreregeringen, og dette medførte, at det radikale parti måtte tage afstand fra den da siddende regering. Men den samme konsekvens drager det radikale parti ikke, når det drejer sig om et større udenrigspolitisk spørgsmål, der gennemføres af en socialdemokratisk regering. Derfor kan jeg også give det ærede medlem ret, når han siger, at han er meget fordomsfri. Det må jeg indrømme!

Det ærede medlem antydede, eller sagde rent ud — jeg forstod det ikke rigtig —, at det var ikke Sydslesvig alene, der havde ført til brudet med venstre, der var også andre ting. Det ærede medlem udtalte, at det første år under venstres regering gik godt, men det andet var et mareridt. Det ærede medlem nævnte ikke, på hvilke områder han havde følt det som et mareridt.

Nu siger det ærede medlem, at venstre har medansvaret for regeringens økonomiske politik. Overfor dette har jeg erkendt, at som forholdene er, og da vi er indstillet på et positivt arbejde, må vi gå kompromisets vej. Men jeg har føjet til og meget stærkt understreget, at vi er utrygge, vi er ængstelige ved den socialdemokratiske mindretalsregerings ledelse. Jeg behøver i så henseende kun at henvise til den tale, som den højtærede handelsminister holdt om importforholdene nu i formiddags, hvori handelsministeren netop sagde, at på dette område førte regeringen den stik modsatte politik af venstres. Det viser rigtigheden af det, jeg har hævdet: at socialdemokratiet

naturligvis på økonomiske og erhvervs-mæssige områder har helt andre mål end vi andre. Jeg har også i den tale, jeg holdt forleden dag, peget på det og nævnt det ærede medlem hr. Holger Eriksens tale sidste år, og derfor må jeg sige, at venstre er meget ængstelig for at lade socialdemokraterne have administrationen netop i en periode, hvor afvikling af restriktioner skulle finde sted.

Nu mener jeg da, at vi er nået så vidt og har hørt så mange udtalelser, at det må være begrundet at søge skabt klarhed over, hvorvidt regeringen er i stand til at bevare den basis, der var forudsætningen for regeringens dannelse, eller om regeringen ved aktiv eller passiv, ved direkte eller indirekte medvirken fra anden side kan skabe sig et nyt parlamentarisk arbejdsgrundlag.

For at få dette klaret vil jeg tillade mig at stille følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget udtaler sin mistillid til regeringens evne og vilje til at genskabe erhvervsfrihed — og dermed til virksomhedsfuld fortsat genopbygning af Danmarks økonomi —, går tinget videre med behandling af dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget udtaler sin mistillid til regeringens evne og vilje til at genskabe erhvervsfrihed — og dermed til virksomhedsfuld fortsat genopbygning af Danmarks økonomi —, går tinget videre med behandling af dagsordenen.“

Forhandlingen drejer sig nu herom.

Jeg skal her afbryde mødet.

Det gænoptages kl. 22¹⁵.

Mødet udsat kl. 21¹⁵.